

458**WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 17 maja 1999 r.

sygn. akt P. 6/98.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wiesław Johann — przewodniczący,

Lech Garlicki,

Stefan J. Jaworski — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 1999 r. na rozprawie pytań prawnych składów orzekających Sądu Wojewódzkiego w Opolu i Sądu Rejonowego w Starogar-

dzie Gdańskim, z udziałem przedstawiciela składu orzekającego Sądu Wojewódzkiego w Opolu, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prokuratora Generalnego, o udzielenie odpowiedzi, czy przepisy:

- 1) § 11 i § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112

- i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) są zgodne z art. 32 ust. 1 i art. 66 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.,
- 2) § 12 i § 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) są zgodne z art. 298, art. 128 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717) oraz art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) § 11 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1992 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 55, poz. 273, z 1993 r. Nr 41, poz. 190, z 1994 r. Nr 21, poz. 75, Nr 69, poz. 303 i Nr 125, poz. 614, z 1995 r. Nr 8, poz. 42, Nr 84, poz. 424 i Nr 122, poz. 594, z 1996 r. Nr 80, poz. 377, z 1997 r. Nr 24, poz. 127 i Nr 34, poz. 214 oraz z 1998 r. Nr 3, poz. 8 i Nr 42, poz. 254) jest zgodny z art. 11² i art. 78 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717) i art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

orzeka:

1. Przepisy § 11 i § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) są niezgodne z art. 66 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że naruszają konstytucyjną zasadę ustawowego określania maksymalnych norm czasu pracy.

2. Przepis § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326,

z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) jest niezgodny z art. 298 oraz art. 128 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717) przez to, że wykracza poza granice upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia i zmienia ustawowe pojęcie czasu pracy.

3. Przepis § 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) nie jest niezgodny z art. 298 oraz art. 128 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717).

4. Przepisy § 11, § 12 oraz § 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 i z 1995 r. Nr 123, poz. 595) nie są niezgodne z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

5. Przepis § 11 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1992 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 55, poz. 273, z 1993 r. Nr 41, poz. 190, z 1994 r. Nr 21, poz. 75, Nr 69, poz. 303 i Nr 125, poz. 614, z 1995 r. Nr 8, poz. 42, Nr 84, poz. 424 i Nr 122, poz. 594, z 1996 r. Nr 80, poz. 377, z 1997 r. Nr 24, poz. 127 i Nr 34, poz. 214 oraz z 1998 r. Nr 3, poz. 8 i Nr 42, poz. 254) nie jest niezgodny z art. 11² i art. 78 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717) oraz art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wiesław Johann

Lech Garlicki

Stefan J. Jaworski